

М Ъ Р Ч О

И днесъ трѣбва да е живъ Мърчо — кучето на дѣда Кръця овчарѣтъ. Ако искате да го видите, когато ви се случи да отидете въ Габерово, не улавяйте горния пѣтъ, дето води за пазарището, а свийте надолу. Стигнете ли каменния мостъ на рѣката, назърнете въ двора на кжщата, дето е до моста. Срѣдъ него ще видите да лежи куче, свито на кравай. Това е Мърчо. Той е вече много старъ, съ сивожълтеникава сплѣстена козина, накачена съ бутраци, донесени чакъ отъ Анадола още отъ времето, когато дѣдо Кръце караше да продава отъ столката си въ турско.

Мърчо нѣма да ви учуди. Отдавна е минала славата му. Това, което ще спре вниманието ви, сж тритѣ пилета, които стоятъ на гърба му, въртятъ глави налѣво-надѣсно и ловятъ мухитѣ, които на орлякъ брѣмчатъ край Мърча. Не се опитвайте да му се обадите. Нѣма да ви чуе. Отдавна той е и глухъ и слѣпъ.

Мърчо става много рѣдко да се поразтѣпче. Вдига се полека и съ мжка, като старъ човѣкъ, олюлява се малко, преди да реши да трѣгне, и залитайки поема пѣтеката, която минава задъ кжщата. После се спуща къмъ рѣката, налоква се бавно и на пресѣкулки съ вода, разравя тукъ-тамъ пѣсъка и по друга пѣтека се връща и лѣга срѣдъ двора. И винаги по единъ и сжщъ пѣтъ върви и всѣкога на едно и сжщо мѣсто лѣга. А щомъ легне, три пилета ще се откжснатъ отъ купището, ще се покачатъ на гърба му и усърдно ще започнатъ да ловятъ мухитѣ, които го следятъ.

Ако пѣкъ имате късметъ да минете недѣленъ день презъ селото, ще сварите тамъ и дѣда Кръця. На такъвъ день той оставя овцетѣ и слиза въ селото на черква да иде и съ акрани да се види. Следъ черква сѣда подъ старата брѣза до моста.

Въ такъвъ часъ Мърчо не е на двора. Той лежи предъ краката на